

Mare nostra

Dm, 16/02/2016 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

La poetessa lleidatana Dolors Miquel provocà un fort enrenou al recitar el seu poema *Mare nostra*, escrit l'any 2006, al rebre el premi Ciutat de Barcelona de poesia. Dolors Miquel és una poetessa de llarg recorregut i guanyadora de forces premis i guardons per la seva dilatada carrera i l'originalitat de la seva poesia. El seu estil poètic és agressiu i transmet les tensions que ella observa en la societat. Reconec que sóc amant de la poesia, però els meus gustos estan molt allunyats de l'estil d'aquesta poetessa. El meu judici poètic és limitat, per això em veig incapacitat per valorar si el poema *Mare nostre* persistirà, més enllà de l'anècdota, dins del panorama de la poesia catalana. M'interessa més reflexionar sobre el fet que el contingut del poema ha ofès profundament a algunes persones. Comprenc que hi hagi persones ferides per unes paraules que, més enllà de la provocació inicial, són poc amables i agradables a la sensibilitat religiosa.

L'incident entorn el poema torna a evidenciar els estrets límits entre els quals transcorre la llibertat de creació i el respecte a la creences personals resultant de l'exercici de llibertat religiosa i de consciència. Estic convençut que l'antic anticlericalisme actiu i agressiu perviu transmutat en un anticatolicisme, menys dur en les formes però contundent en els continguts i amant de camuflar-se en la banalitat. Aprofitar-ho com a recurs poètic no fa del poema una creació artística sòlida, sinó més aviat un obra superficial i supèrflua, i prescindible. Em dol que es banalitzin els símbols íntims de les creences d'algunes persones. Discrepo que aquest exercici es justifiqui en nom de la llibertat d'expressió. La convivència humana comporta descobrir que, fins i tot les llibertats més preuades han d'exercir-se amb total responsabilitat per evitar que, tard o d'hora, puguem ferir la llibertat dels demés. Per sort, l'incident d'ahir quedarà com una anècdota que, en cap cas, hauria de desacreditar el que pugui haver-hi de bellesa i bondat en l'ingent poemari de Dolors Miquel.